

En sørgelig ny Bise,

om

Arrestanten

Thomas Thomassen Bisp,

der

for ved Gift at have ombragt sin Kone, er
dømt at knibes med gloende Tænger, Haanden
den levende afhugges, derefter Hovedet lig-
geledes afhugges og Lægemet lægges paa
Steile, og Hovedet tilligemed Haanden
sættes paa en Stage.

Me l. Hvor veed hvor nær mig er min Ende.

Alt det man nu for Tiden hører,
Er fielden godt men Grusomhed
Saa dette som jeg nu fremføre
Kan jeg og næsten skjælte ved
Alt høre saadan Grusomhed,
Som denne Egtemand bedrev.

3 16 Har de monne leve
Alt udi kjerligt Egetstand,
5 Born hans Hustru monne føde
Og han var en retskaffen Mand
Den Koes man nu jo hore
At han var aldrig en Tyran.

Men Aaret før han fik isinde
Alt ove denne Skjendighed,
Imod hans flere gode Qvinde,
Da fandt han paa, og fattede
En Kierlighed som var i Lon
Til Pigen som maaske var skøn.

Derfor han da en Gift berede
Som skilte Konen ved sit Liv
For Staalet derfor han maa Blode
Det var for Sterningen han drev,
Men dette er jo aabenbar
At Pigen hun jo Uarsag var.

Nota.

Efterat Arrestanten, Thomas Thomassen Bisps Hustru, Maren Justdatter, den 23de Juni s. A. ved Døden var afgaaet og den 28de s. M. var begravet, gjorde Forvalter Plesner under 2den Juli næstsefter Anmeldelse til Stedets Dommer om, at efter Rygtet skulde bemeldte Udsøde af sin Mand ved Gift være ombragt, og at der fandtes mistænkelige Omstændigheder, som bestyrkede dette Rygtes Sandhed. I Anledning heraf blev under 3die s. M. optaget et Forhør, som fortsattes Natten igjennem og næste Dag, hvorunder Arrestanten strax tilstod Forbrydelsen, og gav om sammes Anledning og Udførelse en fuldstændig Forklaring, hvis Indhold er følgende: Arrestanten havde i 16 Aar levet i Ægtefælle med ovennævnte sin Hustru, uden at der, hvilket af Arrestantens Sjelesørger, Amtsprovst Sansen, er bevidnet, og af flere Vidner er forklaret, havde fundet nogen Uenighed eller ond Forligelse Sted mellem disse Ægtefolk; ja Førstnævnte har endog i Attest ytret, at Hustruen havde for ham roest Arrestanten som en omhyggelig Ægtefælle og anseet sig ret lykkelig med ham. Om trent et Aar før Forbrydelsen skeete, havde Arrestanten, efter sin Forklaring, fattet mere end almindelig Fortrolighed til og ~~Ud~~ ~~Å~~ ~~dh~~ ~~hed~~ for en hos ham værende Tjenestepige, den under Sagen ogsaa Tiltalte, Anne Magarethe Christensdatter, hvilken Tilbøielighed Tid efter anden tiltog saaledes,

at de lovede hinanden *Wgtsk*skab, dog kun først, naar hans Kone, der efter sin sidste Barselseng var noget svagelig, ved Døden var afgaaet. Da dette imidlertid — efter bemeldte Piges *Ty*lke — varede noget længe, foreslog hun ham flere Gange i sidstafvigte Foraar at skaffe noget Rottkrudt, da hun havde hørt at Mennecker kunde døe deraf, og give sin Kone dette; dog skete dette ikke før Pintsedag da han lovede sin Broder at skaffe ham noget Rottkrudt til at kurerer en Koe med, han kjøbte da hos en Mand i Nørøre for 6 *ß.*, og astog omtrent $\frac{1}{2}$ Deel og gav sin Kone det paa et Stykke Smørrebrød hvoraf hun døde efter 6 Dages Piinsler. Som en Følge deraf er han ved samtlige Retter tildømt: „At knibes med gloende Tænger, først paa det Sted hvor Misgjerningen er begaaet, 3 Gange mellem dette og Retterstedet og tilsidst paa Retterstedet; derefter den høire Haand afbugges og Hovedet ligeledes afbugges, Kroppen lægges paa Steile, og endelig Hovedet og Haanden sættes paa en Stage.“

Dog har det paa Cancelliets Indstilling behaget H. S. Majestæt at estergive ham Tængerne og Haandens Afhugning, hvorimod det det øvrige af Dommen fuldbyrdes.

Saaes hos *T*riblers Enke, Ulvegaden 107.

DET KONGELIGE BIBLIOTEK

KØBENHAVN

SMÅTRYKSAFDELINGEN

V A 30